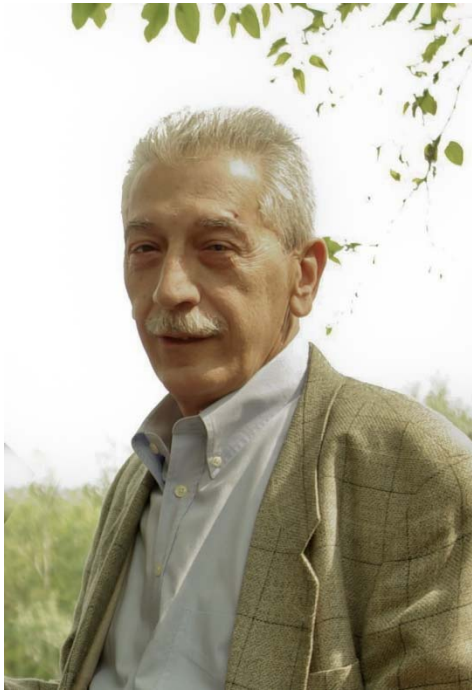

Elhunyt Bencze Márton, aki az unitárius televíziós műsorok szerkesztője volt 1994-2013 között

Bencze Márton 1950. november 23. Budapest - 2021. december 21. Budapest

A gyászistentiszteletre 2022. január 15-én került sor a Bartók Béla Egyházközség templomában.

Bencze Márton 1950. november 23-án született Budapesten. Édesanyja: Guráth Katalin, édesapja: Bencze Márton unitárius lelkész volt, és Bogárka nővére után, családjába második gyerekként érkezett, Gábor öccse és Mária húga előtt.

A Veres Pálné Gimnáziumban érettségizett, majd számítógép programozó szakterületen folytatta tanulmányait. Több munkahelyen is dolgozott informatikusként itthon és külföldön egyaránt.

Az 1970. év nyarán megházasodott, feleségül vette Tercsi Franciskát. Áldott házasságukból egy leánygyermekük született, Orsolya.

32 évnyi boldog házasság után, szeretett felesége 2002. március 24-én hosszan tartó betegségben hunyt el. Ezért hamvainak töredékét, egy emlékeztető urnát a Franciska hamvai mellé helyeztük el az Újköztemetőben 2022. január 17-én.

Földi porait Bencze Márton kívánsága szerint Erdélyben, SZÉKELYFÖLDÖN helyezik örök nyugalomra. Emlék istentiszteletre egy későbbi időpontban, édesapja, idős Bencze Márton szülőfalujában, Homoródkeményfalván kerül sor.

Bencze Márton az 1990-es évek elejétől kezdve aktívan részt vett az unitárius egyházi életben, jelentős szerepet vállalva a rendszerváltás utáni Egyházunk újjá szervezésében: egyházi titkár volt, és tagja az akkori elnökségnek, édesapja idős Bencze Márton püspöksége idején is.

Közvetlen, rokonszenves természetéből adódóan számos baráti, együttműködő kollegiális és jó ismerősi viszonyt szerzett, és ápolt.

1994-től 2013-ig az unitárius televíziós műsorok szerkesztője volt, közel 20 éven át. Mindeközben majdnem 200 vallásos jellegű műsort készített. Televíziós kollégáival, barátaival gyakran forgatott Erdélyben, akiket aztán Keményfalván mindig megvendégt.

SZÉKELYFÖLD szinte minden négyzetcentiméterét dokumentálta. Az ott található unitárius templomokat, kegyhelyeket, a különböző egyházközségeket, hitbéli és kulturális gyülekezeteket, iskolai táborokat. Forgatott minden jelentős eseményen, ünnepségen. Nem utolsósorban az unitarizmus történelmi jelentőségű személyiségeinek életútját is feldolgozta, a jelenkorban munkálkodó és hitükben megmaradó szellemi, lelki gazdagságban élő unitárius hitközösség tagjainak munkásságára is odafigyelve.

De nagy tisztelettel volt „egyszerű” embertársai iránt is, mert hagyománytisztelő és -őrző ember volt, széleskörű tudással, műveltséggel. A kultúra, a különböző művészetek, az irodalom, a történelem és nem utolsósorban a zene mindig is érdekelték. A könyvek szerelmese volt. Mivel írói vénával nem áldotta meg a sors, ezért a filmekén kívül, mint Szókratész a tanítványaival

körülvéve, nyitott szívvel és szellemmel értékes beszélgetések, jóra való viták keretében törekedett átadni, áthagyományozni, aminek birtokában volt, az arra érdemes hallgatóságnak.

Ebben hű társra talált. Bő tíz éve ismerkedett meg Dunaveczi Anikóval, akivel szoros és mély szellemi - lelki kapcsolatba és közelségbe kerültek. Kiteljesedtek egymásban, mint egy valaha kettétört korsó két fele, ami a Teremtő ajándékaént utolsó éveiben újra eggyé válhatott.

Az egymással eltöltött értékes időben sokat tanultak és gyarapodtak kölcsönösen, jobban megismerték egymás gondolatait, természetét és ezáltal a földi életet egymás szemével is átlátták, ugyanakkor egymást megláttatták.

2010-ben nyugdíjba vonult, de folyamatosan dolgozott élete utolsó napjáig: többek között saját egyéni céget alapított, könyvek online forgalmazásával is foglalkozott, mellette még a Magyar Államvasutak Rendelőintézetében is dolgozott, a „fáradtság” szót nem ismerve, az addigra már túlterhelt fizikumá ellenére.

Testi egészsége lassan-lassan, mint a gyertya, csonkig égett.

Bencze Márton emberi kapcsolataiban a mélységet kereste, a tartalmast. Elkötelezett hite, nagy szíve, tiszta szelleme volt; ezeket tudatosan védelmezte, folyamatos tanulással mélyítette, tisztán tartotta. Jó ember volt, nagyszerű humorral, kedves megjelenéssel megáldva.

Figyelmessége szerteágazó volt, szerettei iránt példamutató. Bízni lehetett benne, biztonságot adott, ugyanakkor határozott, konok ember volt, azonban ezzel soha élete utolsó napjáig nem bántott meg senkit, hiszen ezáltal is csak védelmezte a körülötte lévőket. Inkább megnyugtató, önbizalmat adott, meglátta az értéket mindenki bennében, hogy aztán szavai által a másik is fölismerje és értékelje azt önmagában.

Otthonának tekintette ezt a Hőgyes Endre utcai templomos ingatlant, ahol született és felnevelkedett, ezért mindig visszajárt, hol Istentiszteletre, hol egyházközségünk presbiteri gyűlésre. Több alkalommal vetítettünk filmjeiből, és felelevenítettünk régi emlékeket, amelyeknek szemtanúja volt.

Ezért innen, a Bartók Béla Unitárius Egyházközség templomából indítottuk útnak földi porait, hogy meglelje nyugalma, továbbá lelkét, az örökkévalóságba, az örökké élő lelkek birodalmába.

Bencze Márton testvérünk életével kitörölhetetlenül beleírta magát becses emlékeinkbe. Legyen számára könnyű, gyönyörűség, újabb kihívásokkal tele az örökélet, és számunkra hittel vigasztaló és erősítő a vele töltött együttlét. Ámen!

Utolsó forgatása

